

SPEJDERNES MAGASIN

VED LEJRBÅLET

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

I 1929 var der en stor jamboree i England — vi var over 50.000 spejdere fra alle lande — og det regnede hele lejrperioden. Baden-Powell sagde da til os i sin tale, at enhver kunne ligge i lejr i solskin, men der skulle spejdere til for at klare en lejr i regnvej; og når I tænker tilbage på jeres sommerlejr i år, skal der nok blande sig lidt regn i minderne, men der er nu trods alt noget særligt ved at have klaret en tur, som stillede krav til ens dygtighed. Når vi hører om store bedrifter, er det sjældent, at det har været lutter solskin og legende let, og vi beundrer alle de folk, der kan klare en situation.

Derfor tror jeg, at I er blevet dygtigere spejdere i den sommer, der gik, for I har vist, at I kunne tage det sure med det søde.

Og de, der har været med i jamboretterne i år, har set, at det kunne de udenlandske spejdere også. Selv havde jeg lejlighed til at besøge to af de fem jamboretter i Danmark, og jeg må sige, at det var en stor oplevelse for mig, der

dog ellers har set mange større lejre i min lange spejdertid.

Vi har jo alle hørt om, at spejderbevægelsen er international, at vi har spejderbrødre i næsten alle lande. Men her i jamboretterne oplevede man det selv. Man så, at andre landes spejdere lever deres spejderliv på samme måde, som vi gør, men man følte tillige, at man var kammerater, at man hørte til et fællesskab.

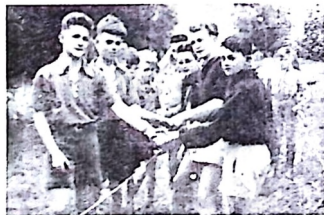
Dette fællesskab skyldes ikke blot, at vi har samme uniform, selv om der måske er små forskelligheder for de enkelte landes vedkommende, men man følte sig straks som gode venner. Og hvorfor? Fordi vi har tillid til hverandre; vi véd, at vi kun vil hinanden godt. Og hvorfor véd vi det?

Jo, vort spejderløfte og vor spejderlov er den samme, hvor på kloden vort hjemsted er. Det er det, der knytter de mange millioner af spejdere verden over sammen i verdens største ungdomskorps. —

Verdens-spejderbevægelsens ærespræsident, oberst Wilson, havde lejlighed til at besøge to af jamboretterne, og han udtalte sin anerkendelse af førernes dygtighed til at arrangere, men også spejdernes evne til at kunne klare sig selv med lejrindretning, madlavning og meget andet i vor ejendommelige sommer.

Men nu er vi alle hjemme igen i vort daglige spejderarbejde. Slapper I så af efter sommeren, eller tager I fat på at nå videre? At der er nogen, der går videre, ser jeg jo her i Spejdernes Magasin, hvor jeg følger, hvem der bliver i. kls spejdere, væbnere og riddere og tager vandreplader. Selv om jeg jo ikke kender de spejdere, der er nævnt, kender jeg jo troppenes navne. Og en trop er dygtig, når dens spejdere er det, og hver spejder, som når så langt, kaster glans over sin trop og gavner sin trop. »Æressiden« er den side i Spejdernes Magasin, der glæder mig mest som spejderchef. Jeg venter mig mange nye spejdernavne og mange tropsnavne i den kommende tid.

Ove Holm.

Hindsgavl-jamboretten.
Spejderne hilser over »landeegrænsen».

Rold-jamboretten.
Oberst Wilson lykønsker vindende patrulje.

FORSIDEBILLEDET

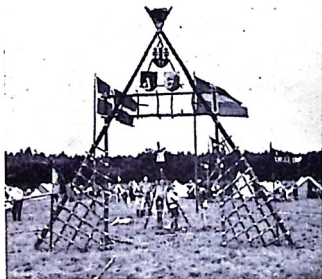
er et minde fra en af sommerens mange lejre. Billedet er taget af DA Herbert Busch, St. Blichers division.

Bavne-Jamboretten 1954 fra den 3.—10. august på Husodde ved Horsens fjord nåede sit formål at ryste de 550 deltagere sammen til een stor familie.

Den første aften »sammenrystnings«-lejrbaal blev arrangeret af Olav fra Norge og Douglas fra Skotland, og ledet af Olav præsenterede alle gæsterne sig for deres danske værter. Drengene fandt i løbet af utrolig kort tid sammen og talte »internationalt«: en mærkelig blanding af engelsk, tysk, svensk, norsk og dansk, isprængt enkelte hollandske og schweiziske glosor og ivrigt støttet af mimik og arm- og håndbevægelser.

Jamboretteflaget vajede, højest af pionerholdet, i hele lejrperioden og den brændende bavn på det 8 m høje tårn, jamborettens vartegn, lytte dag og nat over lejren. Ved åb-

1. Vejle trops indgangsportal.

ningen, der foretoges af præsidiet formand, borgmester Robert Holm, Horsens, talte bl. a. oberst J. S. Wilson, London, Thorkild Glad og Jens Hvass fra Rold til spejderne, ligesom adskillige DC'er og førere i lejrperioden »kiggede« indenfor. 24th Middelborough trop, der lå i lejr ved Århus og schweizerne fra Biel, der deltog i jamboretten ved Hindsgavl, kom på besøg. — En schweizerfamilie, hvis dreng deltog i lejren, slog deres telt op for en nat i »de gamles by«, og rådsformanden for den hollandske trop fra Haarlem holdt en aften en glimrende tale til drengene ved lejrbaalet. De pragtfulde internationale lejrbaal med australierne og new zealændernes maoridanse, skotternes dans til sækkepibe-akkompagnement, schweizerens flagkast og alle de øvrige deltageres sange, sketches og råb, de mange canons og jamborette-sangen, der blev sunget igen og igen — og ikke at forglemme: de 500 kulørte lamper, der i den stille sommeraften strålede over lejren, var et betagende syn.

Den 24 timers indianerøvelse, hvor bøffelklanen og hjorteklanen stredes om førsteretten til høvdingeværdigheden, begunstigedes af en lun og tør sommernat med bivukering i det fri, spidstegning af 80 kaniner, nattesnigning til de 10 medicinmænd og kulminerede i et drabeligt overfald på »Ohio«-ekspresen næste formiddag. Om aftenen inviterede hjortepatroljerne

EJER BAVNEHØJS JAMBORETTE PÅ HUSODDE

bøffelklanens patruljer til små fredsløjrbål.

Som fritidsbeskæftigelse byggede patruljerne drager, og i flere dage svævede et stort antal drager med tropstørklæder som haler over lejren fra reveille til solnedgang. Søndagens »Bavne-mik« med ålefangst med de bare næver, sejlsads med sejldugsbåde, pandekagevendinger og flagmastebygning gav, sammen med himmelspræt i skottelejren, den evige laven hos Commonwealth og Grimsby spejderne og sangunderholdning hos Vest-Berlinerne, et broget billede af liv i lejren.

Der sejles med sejldugsbåd.

Den sidste aften jamborette-ild med præmieuddeling var ganske kort og sluttede med, at hver gruppe tog en glød fra bålet med til egen lejrplads, hvor de små intime bål, som symbol på det store fællesskab, snart blussede op. Det blev sent, inden spejderne den aften fandt i soveposerne.

Trods lyn, torden og øsregn, men med en nådig sol, når det var ønskeligt, var det svært at tage afsked med alle de mange nye venner.

Som Agge fra Haarlem skrev i lejravisen »Bavnen«, den sidste dag: Vi kan fortælle jer, at vi priser denne dejlige lejr, som vi alle har syntes vældig godt om.

Det var anden gang Lyngby division gik i gang med den meget morsomme opgave det er, at arrangere en jamborette. Lejrrens beliggenhed var den samme som i 1949, nemlig Strandegårds Dyrehave ved Fakse Ladeplads. Vi havde gode erfaringer fra sidste gang, og der var derfor heller ikke stor betænkning hos ledelsen om, at det skulle være den samme meget smukke plads med kæmpehøje, gamle ege og udsigt lige ud over Øresund, der skulle være mødestedet for de 450 drenge fra 8 forskellige nationer.

Det var dejligt at se de gamle spejdervenner fra 1949 igen — for der var nemlig mange fra den første jamborette, der gerne ville med igen, hvilket sikkert også skyldtes den stærke kontakt, der har været mellem mange af deltagerne fra den gang — og nævnes må det også, at næsten alle Lyngby divisionens troppe i de mellemliggende år

har besøgt deres frændetroppe i udlandet.

Men tilbage til jamboretten. Udlændingene ankom i de sidste dage af juli således, at næsten hele lejrkontingentet den 27. juli kunne samlet til et stort og meget smukt velkomstlejrball ved Lyngby sø — Begivenheden blev forresten optaget til fjernsynet, og udsendt 2 dage efter i ugeren.

KAMBALIK OPSTÅR

Efter ture til Nordsjælland og København og efter 2 dage i for-

LYNGBY DIVISIONS JAMBORETTE VED FAKSE LADEPLADS

vejen at være rejst til lejrpladsen kunne jamboretten 1954 officielt åbnes søndag den 1. august. — Og hvilken lejrplads! To store lejr-gader pyntet med asiatiske flag og vimper, hist og her tro kopier af tibetanske hytter (jurter) og endelig et 12 m højt tårn. Forklaringen på disse foreteelser er den, at lejren fingerede at være en samling af stor-khanen Kublai Khan's stammer i stor-khanens hovedstad Kambalik.

Af og til skal der kåres en ny khan i Kambalik, og det skulle der også under denne jamborette, og dette gav naturligvis anledning til en stor døgnøvelse, idet de forskellige stammer, der ikke kunne blive enige om valget, til sidst »lod våbenene afgøre sagen«. En stor rolle i lejrens daglige liv spillede »lama-præsterne«, der hver dag i procession passerede gennem lejren hen til bedetårnet som den ypperste og prægtigst klædte besteg og fra toppen udråbte sine formaninger over indbyggerne på »kublaikansk«.

Trods den våde sommer, var vi meget heldige, idet vi under jamboretten kun havde et minimum af regn, og da alle i lejren fuldt ud gik ind for fantasirammen og for et godt og hjerteligt spejdersamvær, tør man vist godt sige, at alle forlod lejren i forvisningen om, at det betyder noget, at være medlem af det store internationale verdensbroderskab af spejdere og med mindet om en munter og festlig lejr.

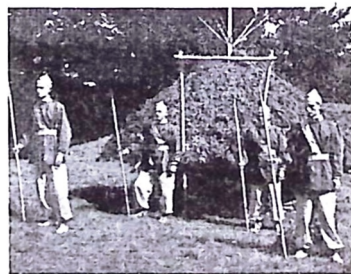
Seelen.

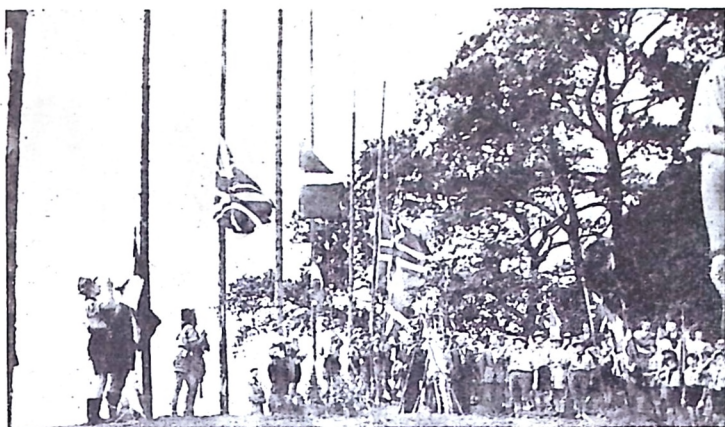
Skotterne — altid festlige.

Det 14 m høje bedetårn.

Storkhanen Audlens jurte.

»På det velbefæstede Hegnægavl (Hindsgavl) slot var der mørkt og stille; men rundt om odden, hvorpå slottet lå, brusede endnu det oprørte sund. En flok strandmåger fløj skrigende om det høje slotstårn, som mod landsiden var stærkt oplyst af måneskinnet, medens det kastede en lang, sort slagskygge til den modsatte side ud over odden mod sundet. Vindebroen var nedslagen, men den store, murede port var lukket«. — Således læser man i Ingemanns: »Erik Menveds Barndom«. Borgen er forlængst forsvundet, men den gamle borgbanke ved Hindsgavl ligger der endnu og oplevede fornylig nogle af sine store dage, thi her var det, at Nordvestfyns division afholdt sin jamborette i tiden fra 24. juli til 2. august.

Foruden Nordvestfyns divisions egne troppe deltog desuden 7. Odense trop — Montgomery Groop fra Bussum i Holland — en trop fra Biel i Schweiz — 1st Southwell Troop fra Nottingham — en fransk trop fra Rennes — fra Norge kom 2. Kristianssand trop og Sverige var repræsenteret af 6. Linköping trop.

Søndag morgen indledtes der med en friluftsgudtjeneste i den smukke Hindsgavl park, hvor pastor Staffeldt talte. Under vejrs og vindes nåde, d. v. s. med ophold og lidt sol imellem denne sommers mange regnbyger, fandt den egentlige åbningsparade sted kl. 14.00.

Medens kongeskibet »Dannebrog« for sydgående sejlede forbi ude i bæltet lød hornsignalerne og

borgens vindebro, der var etableret »for tilfældet«, sænkede ned i sine raslende kæder. Fremover broen skred nu med værdige skridt »slotsfogden« i DC's skikkelse; han var ledsaget af lejrledelsen og enkelte indbudte.

Den flotte vindebro.

Med liv og lyst var der omkring i troppene arbejdet på lejretablingen og det fortsattes om søndagen indtil en rally i omegnen satte et stop herfor.

Søndagen sluttedes iøvrigt med en stemningsfuld højtidelighed i mindelunden, hvor der er rejst en sten for de 8 engelske flyvere, der

NORDVESTFYNS DIVISIONS JAMBORETTE PÅ HINDSGAVL

under den sidste krig styrtede ned med deres maskine, som blev beskudt af flakskytset fra Lillebæltsbroen. Der blev nedlagt blomster af DC Grønberg på divisionens vegne og af føreren for de engelske spejdere, mr. Pulford. —

KONG NEPTUN PÅ BESØG

En dag, hvor Lillebælt sendte sine skumhvide bølger mod kysten, steg kong Neptun i land ledsaget af sit følge af hofembedsmænd, marskaller og andre fladfisk. Hans Majestæt, der var i en sparsom galladrakt af optrævlet tovværk, høvlspåner og tangplanter, blev hyldet af de forsamlede nationer, som derefter ved deputationer frembar kostbare præsentar og gavvekort til køb af regnfrakker og gummistøvler.

Ceremonimesteren overvågede at ritualt ved denne parade overholdtes nøje. Ordensmarskallen uddelte ridderslag til højre og venstre ved hjælp af marinerede sild. Og indsæberen og hofbarberen og hofbarberen havde travlt med havskummet og den maritime »Phil-shave«. —

Dagene gled trods regn og blæst hurtigt hen; thi hver dag havde sit foretagende. Efterretningen om, at de forsvundne uransøgere, James Seaton og Hawk Rawlin, havde fundet et stort uranleje, vakte stort røre.

I øsende regn sendtes ekspeditionsholdene af sted for på mineselskabernes vegne at indsamle oplysninger om dette lejes beliggenhed.

Efter at have benyttet Canadian Pacific Railways ekspresen til Northern River town, trængte man gennem det tildels vanskelige terræn og besøgte flere punkter, som var af betydning for eftersøgningen, ligesom man udsurgte de farmere og pelsjægere, man mødte.

Henimod aften nåede man frem til fort Knox (Hylkedam), hvor der gjordes holdt for natten.

Læs videre side 152

ROLD JAMBORETTE

19 54

3. ROLD JAMBORETTE

Da Nørrejyske Division i 1947 arrangerede verdens første jamborette i Rold skov, havde ingen tænkt sig, at jamboretter syv år senere skulle være en »almindelig« form for internationale lejre. Ikke mindre end 6 jamboretter er i denne sommer afviklet i Danmark og flere i udlandet.

Otte nationers drenge mødtes i Rold til den 3. jamborette i Nørrejyske division. Det blev begivenhedsrige dage — blot alt for få dage. Vi var glade for at have ærespræsidenten for den internationale komite oberst J. S. Wilson i lejrledelsen. Hans tilstedeværelse og hans kloge ord om spejderarbejdet betødning gav Rold-jamboretten et ganske særligt perspektiv, udover at lejren gav anledning til for »De tre musketerer«: *Ove Holm, Jens Hvass og Tage Carstensen* at mødes til et 30 års jubilæumsgensyn med Wilson, som de tre danske spejderførere første gang mødte ved verdensjamboretten på Ermenuldsletten i 1924.

Rold-jamboretten 1954 gennemførtes i Borneo-stil. Forud for lejren var opført en stor og tro kopi af en Borneo-hytte, der dannede et godt samlingsmærke for lejrens 700 indbyggere. Hytten tronedes som et tempel blandt de zuluhytter, der opførtes rundt om den på lejrens første dag. Borneo-hytte, zuluhytter og telte, paradepladsen højt oppe med flagmaster og rådsilden var et smukt panorama på den i forvejen meget skønne plet i Rold skovs hjerte.

Det var en mønster-jamborette, som blev åbnet af lejrens præsident, hofjærgermester *Jørgen Ca-*

stenskiold, Kongstedlund. Besøget ved de to store lejrbaal var over forventning stort. Fra hele landsdelen kom forældre og pårørende i tusindtal for at tage del i lejrens og bålernes oplevelser. Specielt det sidste baal med kertefesten var et betagende syn — et symbol på sammenhold og kammeratskab. — Tænk jer flammen fra et enkelt stearinlys — tændt ved bålrets ild — langsomt forplante sig op gennem kredsen om bålet, voksende i antal og til sidst strålende lys i hundredvis. Stemningen kan kun vanskeligt beskrives med ord.

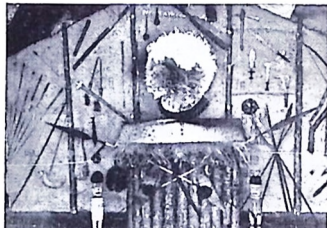
ASADODAGEN

Men inden denne stemningsfulde afslutning på jamboretten var et stort anlagt program afviklet — så stort, at vi havde ønsket os i hvert fald en dag mere i lejren. ASADODagen var vel nok imødeset med den største spænding. Heldigvis blev det styrtende regnvejr, der yderligere vanskeliggjorde manddomsprøven på vildmandsturen gennem Rold. Leopardmændenes (Grøndalsvænge) angreb på de unge krigeres netop indfangede vildt

Den store borneohytte.

kom som en slem overraskelse, men sulten var trods alt større end trætheden, og leopardmændene måtte til sidst bide i græsset, hvorpå spidstegningen af 15 rådyr begyndte samtidig med bivakbygningen. Et festligt syn, og grønlænderne viste sig som fremragende flænsere.

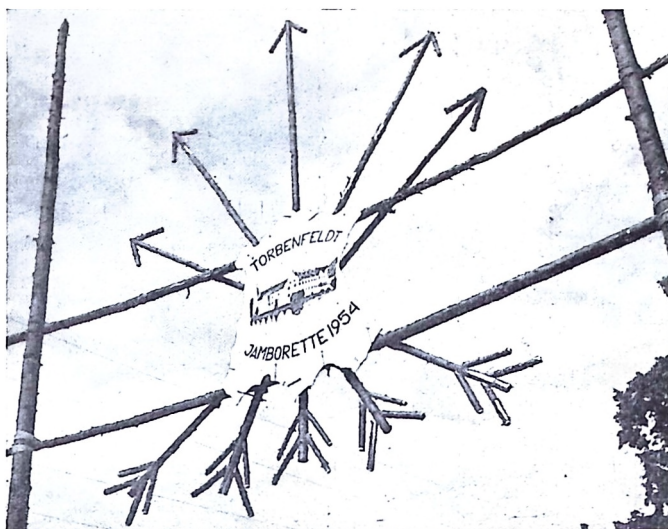
Kig ind i borneohytten.

Patruljeturneringen gennemførtes af alle 80 patruljer. Den vandtes af en kombineret patrulje fra Amerika og Kong Hans trop i Ålborg.

Med særtog fra Mosskov drog hele styrken en dag til Ålborg på virksomhedsbesøg med afslutning i Tivoli — Karolinelund, hvor 3000 overværede spejdernes optræden på den store friluftscene. Englænderne spillede Shakespeare, tyskerne spillede og sang vidunderligt, og grønlændernes trommedans gjalde ind over Ålborg — for blot at nævne et par ting fra underholdningsprogram.

Jens Hvass fortjente denne gang himmelspjæt, otte spejdere fra hver af de deltagende nationer gav ham det ved afslutningsparaden som tak for glimrende tilrettelæggelse af jamboretten.

Ole Vang.

Vestsjællands- og Skjalm Hvides divisioner afholdt sammen deres første jamborette i dagene 31. juli til 7. august ved det meget smukke Torbenfeldt slot (fra omkring år 1400) syd for Mørkøv. Torbenfeldts smukke omgivelser med søen, de store bakker og de kæmpemæssige gamle træer passende fordelt over terrænet gav den pragtfuldeste ramme om jamborette-lejren.

Lejren var faktisk inddelt i to »bydele«, nemlig selve spejderlejren, der lå på det lave, let skrånende terræn ned mod søen, og et stykke derfra lejr-torvet med de mange forskellige huse og boder: kontor, politistation, bank, posthus, depotudsalg, is- og sodavandsbod, spejder teknisk udstilling og stenalderudstilling, badeanstalt med 20 bruser samt endelig førerlejren med kantine, kost-udlevering, børnehaven til medbragte førerbørn og sygehus. På det allerhøjeste hjørne af lejr-terrænet var der paradeplads med talerstol og 5 meget høje flagstænger med flag repræsenterende de deltagende spejders hjemland. — Lejrbålspladsen lå smukt ved foden af paradepladsen umiddelbart ved søbredden med en smuk udsigt til slottet i baggrunden.

Jamboretten havde ca. 400 deltagere. Af disse var ca. 70 fra Fær-

øerne, Norge, Sverige og 2 hold tyskere fra henholdsvis Vestberlin og Lohr am Main.

LEJRENS ÅBNING

Søndag morgen, da lejren havde taget form, startede vi med morgenparade og gudstjeneste, hvor sognepræst C. Karlum, Grevinge, på en prægtig måde talte til dren-

VEST- SJÆLLANDS- OG SKJALM HVIDES JAMBORETTE

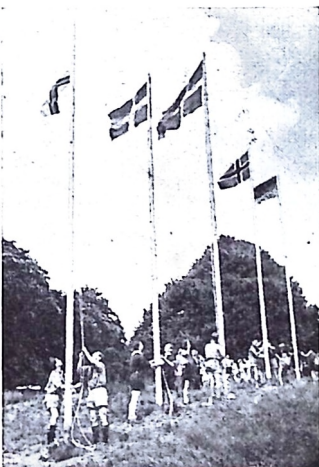
gene. Efter yderligere intensivt arbejde med lejrindretning, der blev lavet mange flotte portaler, lejrborde, gl. mands bål, kogesteder på borde af de rigelige materialer, der var til rådighed, og efter endt madlavning, samledes begge divisioner, særligt indbudte, præsidium og en masse forældre og andre besøgende kl. 14,30 til den officielle åbning med lurblæsning og hejsning af de 5 flag. Søndagen, der havde ca. 1000 besøgende, sluttede i det herlige vejr med et stort fælles lejr-bål med mange fornøjelige og stemningsfulde optrin, og hvor vi for første gang rigtigt sang vor egen jamborettesang.

Om mandagen gik vi, trods meget regn igang med de forskellige konkurrencer, og ca. halvdelen af lejrdelegerne tog om eftermiddagen på udflugt til Kalundborg (kirke, museum og radiostation), til Sorø (kirke og akademi samt Bjernede rundkirke) og endelig nogle til Knabstrup teglværk.

DEN STORE HIKE

Tirsdag kl. 14 startede — stadig i regn — samtlige patruljer på en et-døgns hike eller patruljevandring, der var lagt ad to forskellige ruter. Turen, der var på omkring 36–40 km og med overnatning i lade undervejs, var led i den løbende konkurrence og temmelig anstrengende. For at spejderne skulle slippe let med madlavningen onsdag, blev der stegt 6 flotte, store råbukke på spid. Det var et stort eksperiment, og vi var selvfølgelig meget spændt på resultatet. Kl. ca. 18,30 efter omkring 7 timers spidstegning, der blev foretaget af en del hjemmевærende assistenter og førere, blev der ved lurblæsning kaldt sammen og dyrene parteret og delt ud. Det blev den helt store succes. Bukkene var vidunderligt stegt, og en lige så pragtfuld »Asadosauce« satte absolut prikken over i'et.

Læs videre næste side.

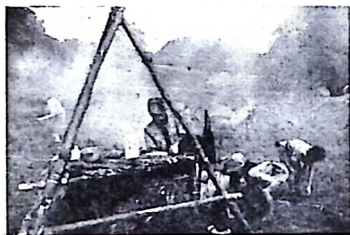

De fem flag hejses.

JAMBORETTE (fortsat)

Onsdagens anden overraskelse var det meget store besøg af gæster, og heriblandt var spejderchefen Ove Holm.

Torsdagsprogrammet var ligesom om mandagen. Denne gang var det den anden halvdel af drengene, der tog på de 3 udflygtur. Om aftenen herskede der en pragtfuld stemning over hele lejrpladsen. Den mørke, lune og stille aften med sine mange private små gæstelejrbål, hvor de forskellige tungemål blandede sig i sketches og sange, blev en skøn oplevelse, og vi fik et uforglemmeligt minde om fællesskab, munterhed og hygge.

Travilhed på lejrpladsen.

Fredag bød på slutkampe i konkurrencer og forældredag med lejrbål. Dette sidste med præmieuddeling til de sejrende patruljer og troppe blev dog en meget fugtig »historie«. Da vi var samlet, og lejrbålet skulle begynde, brød et meget voldsomt uvejr løs, lejrbålet blev udsat, men da det senere blev genoptaget, skyllede regnen stadig ned.

Lørdag stod i opbruddets tegn. Der var travlhed med lejrbygning og pakning, og da vejret blev helt godt, tørrede såvel telte som beklædning. Det var med vemod vi tog afsked med den dejlige plet, der havde givet os så mange minder og kammerater. Vore udenlandske spejderkammerater, der i forvejen var blevet fordelt blandt os til privatindkvartering, rejste ligeledes med vemod fra Torbenfeldt.

Sp.

Månedens knob har måttet vige pladsen for Jamboretterne.

PÅ PRIMITIVT SØSPEJDERFØRERKURSUS 1954

Vinden er stiv nordvest med høj himmel. Det tegner godt for sejlsadsen i »Danernes sønner« 4. trop. For kun alt for få dage etableres søspejderlejren i Gundestrup hos Knud, hvor smørstikkeren fra proviantteltet udleverer metervis af flæsketeg i tuber, efter at talstanderen er røget op under ræen på signalmasten. »Skafning!« Bølgeblad kommanderer: »hal ind«, og mændene haler ind, som var det ankerrossen på en af ålborgjollerne, som ligger lunt og godt derude i kanalen bag dæmningen.

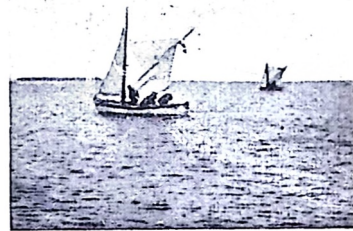
MAN VÆNNER SIG TIL REGNEN

Klar luft!! Jo, men hen under aften kommer der regn — Schjønning instruerer i ålborgjollen og dens rig iført olietøj!! »Danernes sønner« skutter sig lidt i regnen, men hvad — de er vant til vand både fra oven og fra neden — og var de det ikke, blev de det i de kommende dage!! Middagskafning — smagsprøver — staben spiste med — lejrorden — teltorden — regn — masser af regn — chefen Fritz giver tilladelse til indendørs lejrbål ved Knuds pejs — ah — vi hygger os, og Fritz forklarer os meningen med førerkursus. —

Ud i regnen. — Er soveposen tør? Jo, i dag er den, men i morgen aften? — Hen på morgenkvisten vågner jeg ved at se min teltmakker — tovværkskonstruktøren — ligge og rage, som om han har gjort sig våd. Han spørger søvnigt, om teltet ikke er sprunget læk, og fabler noget om, at kvinder og børn skal først i bådene. —

Næste gang jeg fik øjne, var det Knud, der peb mig ud med ordene, rejse, rejse, ud af køjerne, og da vi tørnede ud, var vejret nogenlunde tåbeligt: tørtvejr, vind 6—7! — svømmning, roning, skafning — instruktioner i kapsejlsads og signallære — skafning — og så viklede Bølgeblad »Danernes sønner« ind

i tovender, som skulle spejdses — knob — kast med redningsreb. Da vagten havde slået 4 glas, blev der pebet til spækhuggerjagt — frisk vind med masser af skum for boven — skafning — teltorden — lejrbål — te med den rette røgsmag — Bølgeblad spandt en ende fra de store have, og Fritz talte om kammeratskabet, så tørnede vi ind — der var nogle, der måtte op igen og rejse telt i løbet af natten.

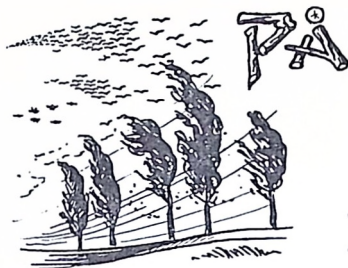

Vinden er god.

(Foto: Fritz Lerche).

Purring i storm og regn — affaldshul og latrin er blevet til søer — bålænding — vådt træ, men der blev ild!!! — 24 timers sejlsads måtte udgå — vindstyrke 7 med hårde pust — ikke tage chancer ved sejlsads — Fritz tager sig af knive og dolke, det tiltrængtes!! — sejslyning — de internationale søvejsregler, sejslopgever i kortet — der går rygter om natøvelse på landjorden!! — næste morgen lidt tørtvejr: tøjttørring — soveposerne holder tæt endnu! — brydning af lejren — stuvning af bådene — stabsbåden signalerer: kølvandsorden — gå på præjehold — tag sejlene — klar til roning — kølvandsorden — sæt sejl — fri sejlads — — — gå i havn — Ålsgårde stikker til søs, vi går i land — stadig regn — — skafning — vi tørner ind — purring — sejslads, ak, den sidste på dette kursus — på kajen ved Holbæk søspejderstation står Anthony og tager imod — flaget stryges for »Danernes sønner« 4. trop, og vi spredes over hele landet — en herlig oplevelse rigere, men våde, gennemvåde.

Gunnar.

Tegninger
af STIG BANG

Der er spejdere, der mener, at med september slutter lejturerne for i år. Hvorfor det? Også i de tre sidste måneder kan man da sagtens tage på weekendture — for ikke at tale om efterårslejr — når bare man indretter sig efter vejret og overnatter i lade eller hytte, med mindre man er skovmand og derfor kan indrette sig i sin bivuak.

Og ude i naturen er der nok at kigge på, også i oktober. Da sætter f. eks. løvfaldet ind i al sin spraglete pragt. Når bladene flammer op i gult, brunt og rødt, skyldes det dels, at grønkornerne — der indeholder det for øjeblikket så moderne klorofyl! — forsvinder, dels, at der nydannes et vinrødt stof, autocyan, der giver f. eks. vildvinen og rønnetræet den skønne farve. Amputeringen af de millioner af blade sker let og smertefrit for træet, idet der, så snart et blad er tømt for næringsstof, dannes et såkaldt »løsningslag« ved grunden af bladstilkens og lige nedenfor det en sårkork, der allerede har læget såret, når bladet falder. Det ser du allersmukkest hos hestekastanien.

Husk at tage nogle efterårsgrene med hjem fra weekendturen til din mors gulvvase — tager du dem fra store træer, og skærer du dem af, sker der ingen skade derved.

Når bladene er borte fra træerne, er fuglene lettere at iagttage. Det gælder både standfuglene og de trækfugle, der endnu ikke har fortrukket til mildere himmelstrøg. Også de nu forladte reder er nemmere at finde, og nu gør det ikke noget, at du piller dem ned for at undersøge dem nærmere. Se f. eks. hvordan bogfinken ved hjælp af edderkoppespind kamuflerer sin rede med mos eller grenlav.

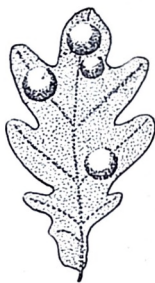

Bogfinkerede
kamufleret i
grenvinkel.

På de nedfaldne blade kan du finde masser af galler, der er en slags kræftsvulster, som planten har dannet omkring æg og larver af galhveps, galmyg, bladlus eller galmider. Hver galle har sin karakteristiske form, afhængig af, hvilket insekt eller mide, der er ophavsmanden. De største er de såkaldte »galælber« på egeblade — her kan du endnu finde larverne inde i den centimeterstore kugle på undersiden af bla-

Galle af bogens galmyg; for-
neden galle og larve i snit.

Egeblad med
»galælber«.

klumper af for eksempel natuglegylp, hvis farve stammer fra myriader af ufordøjelige musehår; kranier og skeletdele af skovmus, markmus og spidsmus, insektrester (især de hårde dækvinger af biller), skeletdele af frøer og tudser og enkelte rester af fugle.

»Punggaller« (af galmide) på
lindeblad.

Ikke alene uglerne gylper. Der er også tårnfalk og musvåge (som natuglens, men løsere i det), due- og spurvehøg (kun sammenklisterede fjer), hejre (sort,

Gylp af natugle med
insektben og musekranie.

fast overflade og vredet spids), stork (med pinde og småsten og smuldrende, p. gr. a. jord fra regnorme), kragefugle (som små, indtørrede hestepærer), mågefugle (med meget uregelmæssig form) og endelig tornskadens gylp, der af gode grunde kun indeholder insektrester.

Der er serveret — velbekomme!

Torben

Kuponplanen

Her er en opgave som **ALLE** spejdere må tage del i. Læs om **HVORFOR** og **HVORDAN**.

UNESCO — det ord har du sikkert hørt i radioen eller læst i avisen, men du er måske ikke helt klar over, hvad det omfatter, så lad mig med det samme fortælle, at det er FN's organisation for undervisning, videnskab og kultur. UNESCO har som et af sine formål at støtte arbejdet for folkeoplysning i de lande, som trænger til det, og som henvender sig til UNESCO herom.

Fra sit hovedkontor i Paris sender UNESCO hjælp til skolebyggeri, til anskaffelse af undervisningsmateriel lige fra blyanter, tavler o. lign. til småfilmsapparater, som er nødvendige, når det drejer sig om at bringe kundskaber til de millioner af voksne, som hverken er i stand til at læse eller skrive. Desuden udsender UNESCO sagkyndige, som kan vejlede og give råd, samt udstyr til læreanstalter, så de pågældende lande efterhånden, ved at uddanne fagfolk i stadig større omfang, selv kan overtage arbejdet.

HVOR ER DER UNDERUDVIKLEDE LANDE?

Det er desværre sådan, at ikke mindre end 1500 millioner mennesker eller ca. to trediedele af jordens befolkning lever i de underudviklede lande i dag. Det drejer sig om store områder i Asien og det meste af Afrika samt store dele af Syd- og Mellemerika. Disse steder lever flertallet i den yderste fattigdom. De er underernærede og lige på grænsen af hungersnød og hertil kommer, at sundhedstilstanden er meget ringe. Det vil du forstå, når du hører, at de fleste lever fra vuggen til graven uden nogen sinde at se en læge, og

det er vel at mærke i områder, hvor bakterierne trives under alt for gode forhold, fordi der mangler renlighed.

Med dette som baggrund forbavser det dig sikkert ikke, at det mange steder er sådan, at hvert tredje barn dør i det første leveår, og menneskene bliver i gennemsnit kun halvt så gamle som i Danmark.

MYSORE

Et af de mange underudviklede lande er Mysore, som er et paradys for turister. Det byder på skønne tempelhaver, storslåede landskaber og jungleskove, fulde af storvildt.

Men størstedelen af befolkningen lever i de tusinder af små, grå landsbyer, hvor de med samme redskaber, som deres forfædre har brugt i århundreder, fravriste den udpinte jord et nødtørftigt udbytte. Eller som ufaglærte arbejdere i byernes slumkvarterer, hvor fattigdommen og uvidenheden ikke er mindre end på landet.

Mysore er en af den Indiske Unions fyrstestater. Det ligger i den sydligste del af Indien, er knap dobbelt så stort som Danmark og har godt ni millioner indbyggere. 70 pct. af mændene og 90 pct. af kvinderne er analfabeter.

KULTURARBEJDET

I 1940 begyndte en gruppe studenter ved Mysores universitet at give læseundervisning i hovedstads slumkvarterer, og i løbet af et par år voksede bevægelsen til en landsomfattende kampagne for elementærundervisning. Man foretog en statistisk beregning og gjorde op, at man med gennemsnitlig 108 undervisningstimer kunne bringe voksne elever så vidt, at de kunne læse en avis og skrive et brev, og at omkostningerne ville beløbe sig

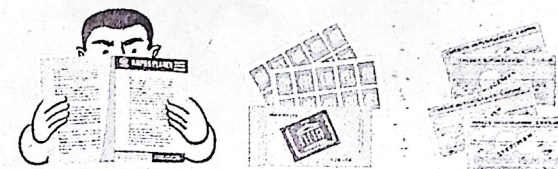

til ca. 7½ krone pr. elev. På dette grundlag udarbejdede man en femårsplan til fuldstændig udryddelse af analfabetismen.

Men det viste sig hurtigt, at teori er et, praksis ofte noget helt andet. Man opdagede, at der blandt de nyindmeldte elever til begynderundervisningen var adskillige, som havde gennemgået det samme kursus året i forvejen. De havde altså nok i løbet af nogle måneder lært at læse, men da de ikke havde mulighed for at holde den nyerhvervede færdighed vedlige, havde de praktisk talt glemt den igen. Man forstod nu, at det ikke var tilstrækkeligt med disse raske begynderkursus, man måtte følge sagen op og sørge for, at de, der havde

lært at læse, også havde noget at bruge denne evne til. Og man tog derfor fat på at starte biblioteksafdelinger og fremskaffe enkle, tillokkende bøger og blade, som man kunne give »nylæserne« i hænde.

Men man gik også andre veje for at fremme oplysningen og forbedre den sociale standard. Man arbejdede for en reform af sådanne vaner og skikke indenfor familielivet, som var hindrende for fremskridt, prøvede at få indført nye tekniske metoder indenfor landbruget og de gamle håndværk og at vække en ny sans for medborgerskab og fællesfølelse i de små samfund. Og til hele denne kampagne bruger man ligesom andetsteds ikke blot bøger, men i høj

EN OPGAVE

MÆRKER

KUPONER

grad lysbilleder og film, som taler direkte til fantasien og på letfattelig måde anskueliggør de nye lærdomme.

troppen om at være med til at give disse lande hjælp. Kort sagt: Være med i kuponplanen.

LANDBRUGSSKOLER

En særlig rolle i Mysore spiller de landbrugsskoler, som man er begyndt at oprette delvis efter dansk mønster, men med rod i gamle indiske traditioner.

De, der bliver udvalgt til et kursus på en sådan skole, er dels unge bønder, som har gennemgået barneskolen, dels lovende elever fra de voksnes læseklasser, dels medlemmer af landsbyernes råd. Et kursus omfatter sædvanligvis 15—30 deltagere, som opholder sig 4 eller 6 måneder på skolen. Desuden er der korte kurser på nogle få ugers varighed, og der er også kursus for kvinder.

Hovedformålet med disse skoler er at hæve landbrugets standard og forøge fødevarerproduktionen. Når en ung landmand kommer hjem fra et ophold på en sådan skole, har han lært en hel del om moderne landbrugsmetoder og om, hvordan han skal lære sine naboer det samme. Han har lært, hvordan han kan indfange de vilde junglebier og gøre honning til en kontant indtægtskilde, hvordan man skal få mælken ren og frugten bedre, hvordan man skal forøge den magre landsbyhøns ydelse, så man kan bringe flere og bedre søer på torvet, hvordan man skal reparere en plov og forbedre sin bolig.

Nu har du hørt om Mysore, men vi kunne have valgt mange andre lande, for hvem det er fælles, at de gerne vil have hjælp gennem UNESCO. Og nu står det til dig og dine kammerater i patruljen og

HVAD SKAL I GØRE?

I skal henvende jer til Mellemløkeligt Samvirke, Vendersgade 29, København K. og fortælle, at I er interesseret i kuponplanen og gerne ønsker oplysninger om arbejdsopgaver. Når I har fået dem, vælger I en opgave ud, måske drejer det sig om opslagsbøger og håndbøger til Mysore, som koster 35 kr., måske har I mulighed for at sælge mange mærker og kunne glæde inderne med en tonefilm til 280 kr. Men ligegyldigt hvilken opgave I vælger, pengene vil være velkomne.

Når opgaven er valgt rekvirerer I et eller flere hæfter med 25 øres UNESCO-mærker, som sælges til spejdere og andre interesserede. Den dag mærkerne er solgt, sendes pengene til Mellemløkeligt Samvirke. Herfra modtager I så en UNESCO-kupon, der lyder på det indsamlede beløb og oplyser adressen på modtageren i det fremmede land.

Nu gælder det så blot om at sende kuponen af sted, og når der er gået nogen tid, kommer der brev fra modtageren, som fortæller om pengenes anvendelse og naturligvis takker for dem.

Der kan ikke herske tvivl om, at det for enhver ulv og spejder er en værdig opgave at være med i UNESCO's kuponplan. Dit korps har anbefalet kuponplanen, så støt den, og lad os høre fra hele landet om jeres deltagelse. Skal det være din patrulje eller trop, der først kan fortælle Magasinet om den første afsendelse af en gavekupon?

JAMBORETTE (fors. fra side 145)

Under lejrperioden var der arrangeret udflugter til Middelfart, Fredericia og Kolding med sight-seeing i de respektive byer.

Søndag den 1. august var den store besøgsdag i jamboretten, hvor publikum fik lejlighed til at se troppe i arbejde. Således havde

Nu er maden snart færdig.

1. Middelfart arrangeret pandekagebagning med udstedelse af »pandekage i luften vende certifikat«. Den engelske trop lavede en stor tovbro. Hollænderne mødte med en flittig benyttet svævebane, der førte fra den høje slotsbanke og ud på engen. Hos schweizerne kunne man med en armbrøstlignende bue forsøge på at skyde et æble af hovedet på Tell junior. Desuden opførtes et indianershow, og der var optræden af zuluer fra Langesø. 1. Gelsted viste ved en førstehjælpsopvisning, hvorledes tilskadekomne skulle behandles.

Om eftermiddagen kl. 17,00 var der parade med uddeling af præmier. De deltagende udenlandske troppes førere fik hver som erindring overrakt en stenalderspise med skaff.

Under ledelse af DA Viggo Mørch fra Fredericia sluttedes dagen med stort lejrball på friluftsscenen i Kongebrokov.

Den påfølgende mandag fandt nedbrydningen af lejren sted, og de mange spejdere drog hver til sit. De udenlandske troppe tog med deres respektive frændetroppe for at tilbringe nogle dage i private hjem.

Den megen væde fra oven formåede ikke at kue humøret under lejren, og det er sikkert mange gode minder, man tager med hjem fra jamboretten, hvor syv nationer mødtes i kammeratligt samvær.

Dick.

BOGHYLDEN

DEN LILLE SPEJDERBOG

(3,00 kr. — Det Danske Spejkorps).

Nu er der kommet ny udgave af DEN LILLE SPEJDERBOG, og de mange, der i foråret og sommeren forgæves måtte spørge efter bogen, kan roligt glæde sig til nu at kunne tage en virkelig god spejderbog i hånden og begynde den interessante læsning.

Og der er nok at læse om: karaktertræning, naturliv, lejrlev, vandringer, primitiv lejrsvsport, internationalt, hjælpsomhed, praktiske færdigheder, korpsets historie, klasseprøverne og for søspejderne meget og udmærket stof.

Du kommer afgjort ikke til at kede dig i selskab med DEN LILLE SPEJDERBOG, der vil stadig være stof, du kan vende tilbage til og lære af. Så er den ikke at finde på din bogreol, så lad den komme øverst på ønskesedlen.

Og så havde jeg nær glemt at fortælle, at bogen fremtræder i et større og bedre format med god opsætning og plasticomslag.

Håndbøger for børn: Børge Eskildsen: JEG HAR STUEPLANTER. — Engelhardt Lind: JEG HAR ET AKVARIUM. — J. K. Eriksen: JEG KIGGER STJERNER. — Adzer Blume: JEG FOTOGRAFERER. (Hver bog kr. 3,50. — Erik Lundsgaards forlag).

I bogen om stueplanter får man en mængde gode råd om pasning af planter. Der er endvidere en stor oversigt over de almindelige stueplanter og deres betingelser for trivsel.

Hvis du skal have fornøjelse af et akvarium, er der mange ting, du skal være vidende om, og det får du god besked om i denne bog om eget akvarium.

»Jeg kigger stjerner« er vel nok kun for større drenge, selv om forfatteren har undgået at anvende vanskelig matematik. Bogen er forsynet med et stort stjernekort.

For alle nybegyndere er bogen om fotografering en god hjælp. Der er også anvisning på fremkaldelse af film.

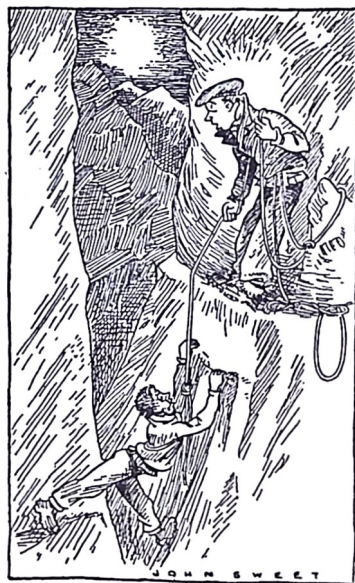
Honoré Marrow og William J. Swartmann: SKIBSABEN. (4,00 kr. — Gyldendal).

En gammel skipper går i land og bosætter sig i England. Han fortæller om sine mange oplevelser på de gamle sejlskibe og de store have, og i disse fortællinger hører vi om aben Chobu, som har været hans kæledyr.

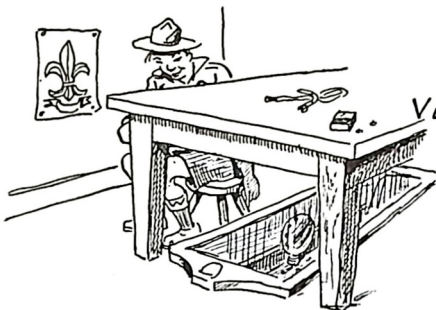
S. A. Kubien: TOLDER I KINA. (6,00 kr. — Gyldendal).

Enhver eventyrlysten dreng lever med i denne bogs beretninger om en ung danskers oplevelser blandt toldere og smuglere ved Kinas kyst- og flodlandskaber.

Sk.

Kravl bare videre, der er ingen grund til at få hjemve.

Patruljemøde den 17. september 54.

Vi startede med en sjov kimsleg. På bagsiden af bordet var fastgjort 24 ting med tegnestifter. Et stort spejl lå under bordet, således at vi kunne se tingene i spejlbillede. Vi kiggede $\frac{1}{2}$ minut og skrev derefter ned. Ikke dårligt. Jens blev bedst.

Svend oplæste derefter et signalment, Mandsperson, ca. 40 år gammel, 174 cm høj, rød-blond osv, osv.

Vi andre skulle gætte, hvem det var. Viggo og Søren fandt ud af at det måtte være lærer Jensen. Rigtigt.

Kaj fremviste nu et efter et nogle billeder af terrængenstande som broer, huse, kirker, vej osv. Vi andre kiggede først bagetter skulle vi nedtegne kort signaturerne svarende til billederne - og i rigtig rækkefølge. God træning!

Vi øvede knob parvis. Sten og Kaj for eks. Kaj med knobreb. Sten nævner et knob, og tæller, langsomt til 20, idet han holder en sodet prop op foran Kajs pande. Uhyggen breder sig. Vil Kaj nå at binde knobet inden 20 - og den sorte plet på panden?

Til sidst fortalte Svend en historie, hvor der flere gange bliver brug for et knob. Hvem kaster først det rigtige knob hen foran hans fødder? (...båden lagde til og jeg baridt den fast til pølen - tidlig om morgenen højste vi flaget... o.s.v.)

Lars

Af Falkepatruljens krønike

Rask ulveunge

Nu skal I høre om en rask ulveunge — Frants Hvass fra Skørping flok i Jylland.

En dag i påsken legede Frants nede ved en dam i deres have sammen med en lille pige, som var på besøg hos hans forældre. Pludselig faldt den lille pige i vandet på et sted, hvor hun ikke kunne bunde. Frants, som stod på den modsatte side af dammen, løb øjeblikkelig over til hende, og det lykkedes ham at få fat i pigen og hale hende op af det kolde, dybe vand.

Frants vil for sin resolute optræden få overrakt korpsets bronzekors for livredning, og det bliver en stor dag — ikke blot for ham selv — men også for hans flok og hans forældre, for Frants' mor er

nemlig flokfører for Skørping flok og hans far er divisionschef.

Frants har vist, at han som en rigtig ulv har haft øjne og ører med sig. Havde han ikke handlet så hurtigt, var den lille pige uden tvivl druknet.

Til lykke Frants!

skrif.

Her ser du floklokalet i det nye hus ulvene og spejderne i Nykøbing F. har fået.

Alle tolv

- Per Groth,
1. Esbjerg Gråbrødre flok.
BF Kjeld Frimuth Hansen,
5. Odense flok.
Per Ankersø,
5. Odense flok.

Odenseanske ulve ved den vanskellige opgave at skulle skrive tingene ned efter kimslegen.

30 km tur i Østerbro divisionen.

52 ulveunger startede morgenfriske fra Trianglen — vi skulle rigtig ud og trave. Målet var de 30 km. Humøret var højt og alle spændte på, hvad dagen ville bringe af oplevelser. Men vi morede os godt, for undervejs legede vi Robin Hood og hans mænd, og det foregik op og ned af skrænterne, men stadigvæk fremad, og målet nærmede vi os mere og mere, og endelig var vi der.

Det havde været en strålende oplevelse for alle — og der var ingen, der ville vedkende at være trætte.

10 ulveunger fra Københavns II søspejderflok »Gry«, 22 fra Københavns I søspejderflok »Ørnen« og 20 fra Sct. Jacobs flok.

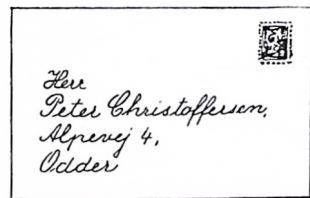

Hjortefods ven

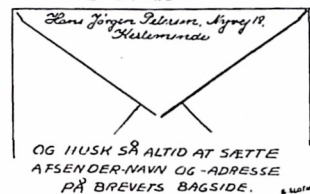
Fortsat fortælling fra det vilde vesten i Buffalo Bills dage

Efter The Scout — Tegninger: Thora Lund

EN ULVEUNGE FORSTÅR
AT SKRIVE SIT NAVN
OG SIN ADRESSE
- OG LAVE EN KONVO-
LUT.

EN TYDELIG ADRESSE GØR DET
LETTERE FOR POSTVÆSENET AT LÆSE

Denne gang har vor flinke tegner vist dig, hvordan du skal skrive en konvolut. Det må du huske, når du næste gang skal skrive brev.

I timevis red indianerne fuldstændig tavse. Da daggryet kom talte kamphøvdingen, Tordenvinge til Hjortefod.

»Tro ikke, at din fange vil undslippe døden«, sagde han, »du vil ikke holde ham i live i lejren«.

Hjortefod bøjede hovedet, og det var umuligt for Rob at gætte, hvad hans indianske ven havde for planer. Men han var besluttet på ikke at lade indianerne se, hvor bange han var, og han holdt sig meget rank på sin ponny.

Det var middag, da de gjorde holdt for at spise. Rob sad for sig selv på jorden og spiste den mad, de bragte ham.

Pludselig lagde han mærke til en mærkelig flad sten nærved. Han var sikker på, at den ikke havde været der for et øjeblik siden. Forsigtigt kiggede han sig omkring, drejede sig så over på siden, idet han gemte stenen med sin krop. Han vendte den om.

På den anden side, ridset med en skarp sten, var det indianske tegn på venskab og tavshed. Han vendte igen stenen og kiggede på Hjortefod, men den indianske dreng gik omkring ved sit arbejde med at servere maden uden at kaste et blik i Robs retning. Rob følte sig bedre tilpas, da de startede igen.

Det var næsten mørkt, da de nåede landsbyen, og koner og unge kom løbende fra teltene for at byde krigerne velkommen. Rob blev ført til en smal wigwam, hvor Hjortefod bragte ham et tæppe og en skål vand.

Men Rob var for ophidset til at kunne sove. Han kiggede ud af wigwamen og iagttog indianernes fest, indtil månen stod op. Lugten af mad fik hans tænder til at løbe i vand, men ingen bragte ham noget.

Når krigerne dansede, glinsede deres rødbrune skikkelser i lysskæret fra bålene. Der var så megen støj, at Rob ikke hørte fodtrin, der nærmede sig, og han sprang op, da en hånd blev lagt på hans arm. Det var Hjortefod.

»Vær ikke bange, broder«, hviskede indianerdrengen jeg vil hjælpe dig«.

»Er Pard her?« spurgte Rob med lav stemme og Hjortefod nikkede.

»Han har været fange her siden to månedes krig«, sagde Hjortefod. »Han arbejder for os, og høvdingen vil beholde ham. Og så, hvis den hvide mand fanger nogen af vore krigerne, vil høvdingen torture Pard, hvis de ikke bliver givet tilbage«.

Robs ansigt blev hvidt i månedes minnet.

»Hvornår kan vi undslippe?« hviskede han.

»Når krigerne næste gang drager ud på krigsstien«, sagde hans ven til ham. »Men nu må jeg gå, for dansen er til ende. Jeg vil fortælle Pard, at du er her«.

»Vidste du, at det var mig på bredden, da du skød?« spurgte Rob. Hjortefod rystede på hovedet.

»Nej, svarede han med lav stemme, »jeg vidste kun, at det var en hvid mand, og jeg har svoret, til ære for min stamme, at dræbe alle hvide mænd. Men med dig har jeg svoret venskab, derfor vil jeg redde dig«.

»Giv mig din hånd«, hviskede Rob, og de greb hinandens hænder.

Så gled Hjortefod bort mellem skyggerne.

Rob mavede sig hen til teltåbningen og kiggede ud. Dansen var forbi, og en efter en kastede krigerne sig udmattede på jorden.

Til sidst var der intet, der bevægede sig mere i lejren, og de eneste lyde var natdyrenes kalden på prærien og i skoven bag teltene.

Trods sin frygt med hensyn til morgendagen, lukkede Robs øjne sig, og han faldt i søvn.

Hvor længe efter det var, at han vågnede op, kunne han ikke gætte, men det var højlys dag. Han gned øjnene og så ud ad telt døren.

Så stod hans hjerte næsten stille. I en kreds uden for wigwam'en sad krigerne, men nu var de meget forskellige fra de vilde dansere den foregående nat. De så hadefulde og beslutsomme ud, i midten af kredsen på et tæppe i strålende farver sad den store høvding, Tusind Fjer, som var så gammel, at han ikke mere red ud til kamp. Hans lange grå hår faldt til begge sider af pandebåndet, og hans ansigt var rynket og hårdt som læder. Ved hans side sad hans søn, Tordenvinge. Da Rob kiggede ud, hørte han høvdingen give en kort befaling, og to krigere rejste sig og gik hen imod wigwam'en. Rob fik en fornemmelse, som om han skulle kvæles, og han blegnede; thi orden havde betydet: »Bring blegansigtet til mig».

Et øjeblik efter blev han slæbt ind i kredsen og stod ansigt til ansigt med den store høvding. En vred mumlen løb gennem krigernes kreds, men Tusind Fjer løftede hånden, og der blev tavshed. En lille stund hvilede den gamle høvdings blik på drengen, så løftede han sin stemme:

»Seks af mine krigere er faldet i blegansigternes hænder. Tusind Fjer har krævet deres frigivelse, men hans bud er ikke vendt tilbage. Blegansigterne har dræbt den røde mands udsending, derfor skal det blegansigt der står her og en anden søn af hans folk, som vi har fanget, dø. Den hvide mands rænker kræver hævn. Vore krigere vil give blegansigterne en pinefuld død, og vore kvinder vil spotte dem, når de hylér som ulve og beder om nåde. — Før blegansigtet bort. I morgen skal han dø ved marterpælen. Jeg har talt».

Krigerne var sprunget op og svang deres våben og gav med vilde hyl udtryk for deres tilfredshed over høvdingens tale. På et vink greb de to krigere, der havde ført Rob ind i kredsen, ham igen og førte ham tilbage, men vejen gik forbi hans første opholdssted til et anden wigwam, hvor to vagtposter

modtog ham og trak ham ind i teltet.

De kastede ham på jorden og forsvandt igen efterladende ham til sine egne fortvivlede tanker. Da hans øjne havde vænnet sig lidt til tussmørket, opdagede han, at han delte rummet med en skikkelse, der var bundet til en pæl i teltets inderste hjørne, og til sin ubeskrivelige glæde opdagede han, at det var hans ven Pard, forsvarlig bundet og bastet og med en knebel i munden. I en håndevending havde Rob befriet sin ven fra rebene og tog kneblen ud af munden på ham, og et øjeblik efter holdt de to drenge hinanden omfavnet. Så frygtelig den skæbne var, der ventede dem, og selv om angsten for morgendagen fuldstændig beherskede deres følelser, og der ingen redning kunne skimtes, var de dog lykkelige over at have fundet hinanden igen. De ville ikke opgive håbet, og drøftede hviskende muligheden af,

at deres venner var på vej for at befri dem, medens de holdt hinanden i hånden.

Timerne sneglede sig af sted, og endelig faldt de af udmattelse i en slummer, der for en stund jog angsten og de bange tanker på flugt.

Rob og Pard vågnede i det tidlige morgengry. Konerne bevægede sig allerede rundt i lejren. Drengene satte sig op, gned øjnene og rystede sig. De kiggede ud af teltåbningen.

»Der kommer Hjortefod«, hviskede Rob.

I næste øjeblik krøb indianerdrengen ind i teltet bærende på to dampende kopper kaffe og noget brød. Han satte det på jorden.

»Spis!«, sagde han, og drengene tøvede ikke.

Næste gang slutter fortællingen. Hvordan vil det gå Rob og Pard?

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Gerhard Hahnemann

(Bæver)

Den 17. juli, på sommerlejrens tredje dag, mistede vi Bæver ved en frygtelig færdselsulykke på hovedvejen mellem Silkeborg og Århus.

En privatbil kørte pludseligt med stærk fart ud på hovedvejen og stødte her sammen med en stor stigevoan fra Århus brandvæsen. Da den tunge vogn skred ud i det fedtede føre, ramte den Bæver, der sammen med sin patrulje var på vej mod næste lejrplads. Spejdernes kørte to og to helt ude i siden af vejen, og kun Bæver kørte på det tidspunkt alene. Bæver blev dræbt på stedet, og endnu en spejder blev ramt af bilen, men kom intet til. Det er en trøst i al vor sorg at vide, at ingen i Falkepatruljen kan lastes for ulykken, og at patruljeføreren bagefter bevarede en beundringsværdig ro og omtanke.

Bæver havde været ulveunge i 1. Charlottenlund flok i nogle år og var fornylig blevet rykket op i troppen. Han havde glædet sig utrolig meget til at blive spejder og komme med på sommerlejren. For os, der lærte ham at kende som en glad og frejdig dreng, er det svært at forstå, at han skulle dø kun 12 år gammel.

Torben.

Leif Thuesen

Bellaahøj trop 1937—1954

På årets første dag samles Brønshøj division til gudstjeneste i vor gamle smukke kirke, hvor det er en tradition, at en af divisionens spejdere fremsiger spejderløfte og spejderlov.

Det er sikkert ingen tilfældighed, når DC Kaj de sidste år har udpeget Leif til denne smukke handling.

Når Leif, denne høje, lyse og ranke dreng stod op i kirken og med klar og tydelig stemme fremsagde spejderløfte og -lov, var det som om selve spejderloven stod lyslevende for os.

Baden-Powell har engang sagt:

»Jeg skal fortælle dig mit livs hemmelighed. — Jeg har altid prøvet at få spejderløftet og spejderloven med i alt, hvad jeg har foretaget mig. Hvis du også gør det, vil dit liv blive lykkeligt, og du vil få en herlig tilværelse, selv om du bliver 80 år.«

Leif og spejderlivet var eet. Ingen kan have været så glad og lykkelig som Leif var det, når han trak i uniformen og drog på patruljetur med sine drenge for at dygtiggøre dem og for at indgive dem noget af den rette spejderånd. Et synligt bevis på hans indsats her var, da han modtog divisionens æresdolk for turn-out.

Nu er Leif borte; efter svære li-

delser døde han tidligt søndag morgen den 29. august.

Men i vore hjerter står mindet om en frisk og retlinet dreng, der tog spejderløfte og spejderlov med sig i alt, hvad han foretog sig.

Vi vil ære hans minde, ved med et glad smil at gøre vort bedste for at yde en indsats på de steder, hvor der er brug for den, og altid søge at handle i spejderlovens ånd.

Poul Trebbien, TF.

FREMLYSNING !!!

En spejderhat med bogstaverne »R—S« foran og rød esprit i siden er fundet ved Ullerslev station mellem Odense og Nyborg. Hatten er sikkert tabt fra toget. Henvendelse til FF Tove Petersen, Stationsvejen, Ullerslev.

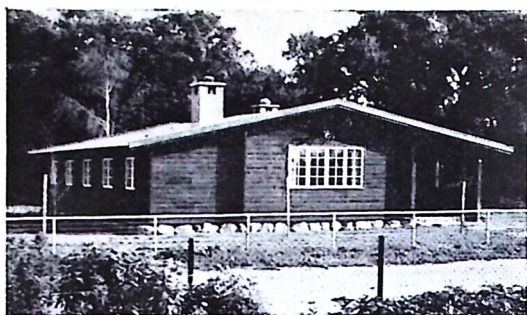
Gamle numre af Spejdernes Magasin.

Det hænder jævnligt, at der til korpskontoret og redaktionen fremkommer anmodning om at få tilsendt gamle numre af Magasinet. Vi minder i den anledning om, at korpsnet har en bladbytningssentral, og henvendelser til denne rettes til direktør Hans Henri Christiansen, Frisenborgs fabrikker, Ikast. Man kan roligt skrive direkte til ham.

Ny søspejderstation.

Middelfart søspejdertrop har indviet deres nye søspejderstation, og de havde ved den lejlighed den glæde, at der fra byrådets side blev udtalt anerkendelse af troppens arbejde.

Blandt de mange gaver troppen modtog ved indvielsen skal nævnes et lyst alligatorskind, en brevpresse lavet af eg fra den gamle »Prins Christian« samt en sjælden platte af søhelten Peder Willemoes.

Bytroppens fine, nye hus. Du kan også finde et billede under jungle nyt.

Bytroppen har fået nyt hus.

Den 24. april i år kunne vi indvie vort nye hus. Det gamle, som vi havde haft i 36 år, havde siden slutningen af trediveerne slet ikke kunnet rumme troppen og vore to flokke. I 1940 begyndte vi at arbejde for at tjene til et nyt hus. I 1947 var summen vokset til 3.500,— kr., men det var kun bunden, og i årene derefter er beløbet forøget med mere end 2.000,— kr. hvert år, og endelig i foråret, da kommunen skænkede os en grund, kunne vi begynde at pilotere. 25 betonpæle røg ned i jorden og oven på fik vi plads til tropslokale og flokkokale, hver på 30 m², 4 patrulje-, 1 skovmands- og 1 ulveførerum på 2,5×2,5 m, forstue, wc o. s. v. Al opvarmning er elektrisk og både i trops- og flokkokale, der iøvrigt kun er adskilt af en skydedør, således at de kan bruges under et, har vi fine skorstene, der venter på pejse.

Inventar til patruljerummene har patruljerne selv sørget for, ligesom de hernede selv tjener til deres telte o. s. v. Hver mand har selv sørget for sin taburet eller stol, og disse er så igen ens indenfor hver patrulje. Sædet er malet i patruljefarven eller i naturtræ, ligesom benene er forsynet med indgraveret patruljedyr; skovmændenes er forsynet med totem, hammer og amboldt (smeden), en 1-krone (bankmanden) o. s. v.

Inde i tropslokalet har vi et rundt bord med en diameter af 3 m. Bordet er i fire dele, og kan under tropsmøde sættes ud i hjørnerne, så hver patrulje har sit bord. Det fineste ved dette bord er, at de seks borde i de mindre lokaler kan føjes ind i det runde,

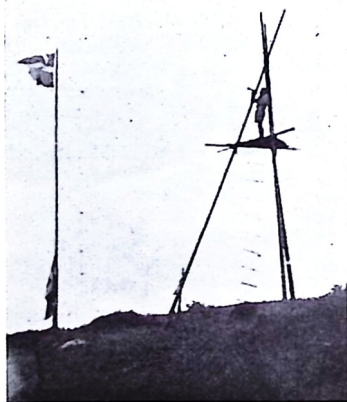
så at vi kan bænke 50 mand rundt om det.

Uden om har vi næsten 800 m² grund, og der er kun 70 m til skovgrænsen og 700 m til byens centrum.

Hele herligheden har kostet 27.000,— kr., og vi skylder kun 5.000,— kr. At huset blev så billigt skyldes en meget velvillig indstilling hos byens borgere og stor hjælpsomhed fra håndværkere og mestre, samt at hele troppen har taget fat med pensel og spade.

Der blev ved indvielsen fra mange sider givet gaver til det nye hus, således fik troppen en check på kr. 1000,— fra Sct. Georgsgildet.

Om aftenen samledes spejdere og gæster til en stor fest, hvor de blå pigespejdere sørgede for underholdningen.

Tårnet

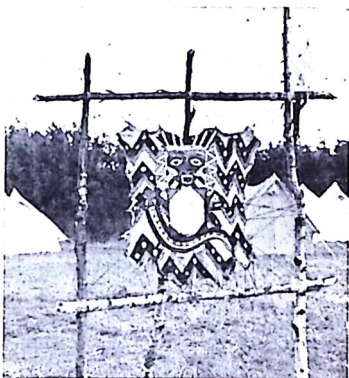
var 1. Aarhus trops vartegn i den succesrige sommerlejr, som var

henlagt til Katholm, ca. 8 km syd for Grenå hede, hvor sidste korpslejr holdtes. Troppens skovmænd forestod bygningen af det meget solide tårn, hvis platform, stor nok til 4 mand, blev livligt besøgt.

4. Godthaab

har købt et tropskø, og det er et rigtigt ønskehus, som er indrettet med et patruljelokale og et større lokale, hvor der er god plads til ulvene. Endvidere er der et lille køkken. Huset er ca. 5×11 m, og det er blevet placeret i »Spejderhjørnet« i Søndermarken.

Den 10. juni kunne 4. Godthåb indvie »Sønderdam«. Ved indvielsen var mødt ca. 100 ulve, spejdere, forældre og indbudte, bl. a. distriktschefen, divisionsrådet og divisionsstaben.

Fantastisk opslagstavle af skind. (Foto: Torben Wolff).

I Helsingør

har ulve og spejdere haft en stor sommerfest. Særlig lykke gjorde »Cirkus Nollerup«, men også rædselskabinettet og det muntre køkken var blandt de store trækplastre. Trods regn blev festen stor succes, og man kan nu glæde sig over 3000 kr. mere i kassen.

Ekøen

er en lille ubeboet ø i Immeln-søen nord for Kristianstad, og her har Hillerød-troppene været på sommerlejr. Det var det helt rigtige sted, og det vil I forstå, når I hører, at det omliggende landskab byder på vildsomme skove, spækket med småsøer, stride elve, holme, høje klipper og kløfter.

Den lille trafikfyr

I et af POLITIKEN's numre har vi fundet følgende:

»Den lille trafikfyr« finder det meget uheldigt, at man så at sige hver eneste week-end kan se cyklende spejderkolonner, hvor drenge ugenært kører både tre og fire ved siden af hinanden, medens deres anfører ubekymret træder pedalene i kolonnens spids.

Det må netop være en af spejderkorpsets fornemste opgaver at foregå andre med et godt eksempel, og det gælder lige så vel i trafikken. Men samtidig rummer sådanne drenge i klumpkørsel en direkte og alvorlig fare, især, når de kører tilbage i søndagsaftens tussmørke. Det burde være en patruljeførers opgave ved møderne forud for week-end-ture at indprente deres raske spejdere, hvorledes de bør køre. Det er vel ikke strengt påkrævet, at der køres enkeltvis, som man gennemfører det i vort naboland Sverige, når vejbredden iøvrigt tillader. Men mere end to ved siden af hinanden bør være udelukket.

Lorenz Tuxens trop

er navnet på den nye trop, der er startet i Hørsholm. Troppen så dagens lys i maj måned, og nu lige efter sommerferien oprettes også en flok.

1. Gjentofte trop i Norge.

Vi kan fortælle, at troppen i år har været på sommerlejr i Norge med 30 spejdere. Turen startede i Skien, hvor vi i to dage var indkvarteret privat hos norske spejdere fra vor frændetrop: 3. Skien Tropp.

Herfra rejste vi sammen med frændetroppen til Rjukan og tilbragte et par dage der med klatreture i fjeldene. De næste dage af

Fra prøver og duellighedstegn

..... kunne løbe til bølverk!

DU E DAVDE TIL ZERES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

1. Aarhus trop
SM Poul Esm. Christensen
SM Niels Klostergaard
PF Kaj Madsen
PF Christian Ehrenreich
Leo-troppen
PF Jørgen Thrane
PA John Carlsen

AVANDRINGER

- 100 km
1. Holte trop
PF Torben Eberth
PF Torsten Alf Jensen
1. Aarhus trop
PF Kaj Madsen

- 60 km
Københavns 1. sospejdetrop
JM Keld Lybke
JM Per Madsen

N VÆBDERE

5. Odense - Sct. Georgs trop
Kjeld Krag-Jensen
1. Aarhus trop
PA Kjeld Thamdrup
PA Erik Anton Christensen
Jan Wilson

1. Gjentofte trop
PF Lauritz Ørum
1. Langesø trop
PF Carl Oscar Svendsen
1. Kolding trop
PF Ole Kjeragaard Nielsen
3. Aabenraa trop
PF Peter Dall
PA Carsten Ulrik

3. ODENSE

5. Odense - Sct. Georgs trop
SM Jørgen Ein. Rasmussen

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

De to skotter
har her vist,
at de forstår,
at rejse et telt.
(Jamboree).

lejren formede sig som patruljevandringer rundt i Telemarken, således at en norsk og en dansk patrulje vandrede sammen. En tur gik over Mösvann til Åmotsdal, en anden over Øyfjell, Gjevernann, Langlim til Kivledalen, en tredje over Tuddal til Åmotsdal og en fjerde, som iøvrigt foregik pr. cykler, over Møsvann til Rauland og Dalen.

I den sidste ende af lejren deltog vi sammen med 4-500 norske spejdere i en kredslejr ved Seljord. Her var opsat et vældig fint program; og bl. a. besøgte den norske spejderchef Birger Brekke lejren og mange af os havde lejlighed til at tale med ham.

Det er ikke første gang, vi har

været på sommerlejr med 3. Skien Tropp, idet vi gennem en årrække gensidigt har deltaget i hinandens lejre. Med denne sommerlejr har vi knyttet venskabsbåndene de to troppe imellem endnu fastere, og vi har sat os det mål, at det aldrig skal blive sidste gang spejdere fra vore troppe mødes.

Jokke

har travlt i dag. Han er på vej for at købe DEN LILLE SPEJDERBOG, for han vil nemlig være dygtigere end de andre i patruljen.

Den nye spejdersko

er en moderne moccasinsko med ægte moccasin — det er den form, som drenge ønsker sig i dag og det er faktisk den form, som anvendes til spejdersko også i England, USA og Norge.

Spejderskoen er af juchten læder med barkfarvet foer og med de nye transparent army-såler, som har 90 dages garanti for gennemslidning — altså den bedste sko til spejderbrug og som skolesko.

størrelse	31—33	34—36	37—39	40—44
	43,50	48,50	53,50	58,50

Den lille spejderbog

foreligger nu i en festlig udgave med masser af billeder — farvetavler og moderne blankt omslag med fotografisk motiv. 340 sider, der alle har interesse — kun kr. 3,00

Norske „Islændere“

er det populære navn for den nye sweater, som er fabrikeret af uaffedt ren fåreuld. Garnerne er møl-impregnerede. Det er den rigtige sweater til vinterbrug.

Drengestørr. rød m. krave	10 år	12 år	14 år	
	23,00	25,00	27,00	
lys u. krave	28,00	30,00	32,00	
Voksenstørr. lys u. krave				
46	48	50	52	54
33,00	35,00	37,00	40,00	43,00
Voksenstørr. rød m. krave				
34,00	37,00	40,00	43,00	46,00
Voksenstørr. lys m. krave				
35,00	38,00	41,00	44,00	47,00

Husk!

ULVEVINDBLUSEN

marineblå poplin 35,50—36,50

SPEJDERVINDBLUSEN

drap poplin .. 37,50—38,50—39,50
voksen .. 41,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunerører
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

NØRRE FARIMAGSGADE 39
København K, telf. Palæ 4526
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13
Depotet er korpsets egen forretning
og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København V
Telefon VE 3666
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret